

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2021
11.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 616/2020 од 22.01.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 87/21 од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 616/2020 од 22.01.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 87/21 од 25.03.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 616/2020 од 22.01.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1. бр. 87/21 од 25.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лесковцу 9К. бр. 616/2020 од 22.01.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА – адвокат Никола Стојановић поднео је захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи у целости или само другостепену пресуду и окривљеног АА ослободи од оптужбе или исте укине или само другостепену пресуду и

предмет врати суду на поновно одлучивање пред измењеним већем. Трошкове поступка је тражио.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се судска одлука не може заснивати, а као незаконите доказе означава исказ сведока – оштећеног ББ дат пред ОЈТ у Лесковцу дана 20.08.2019. године, а који исказ је прочитан на главном претресу без сагласности браниоца и окривљеног, обзиром да бранилац и окривљени нису позвани да присуствују саслушању наведеног оштећеног – сведока пред ОЈТ у Лесковцу 20.08.2019. године, чиме је окривљеном повређено и право на одбрану. Као незаконит доказ, бранилац окривљеног наводи и налаз и мишљење вештака финансијске струке од 08.07.2019. године и допуну налаза од 19.06.2020. године, обзиром да вештак економске струке не може утврђивати исправност предметних машина, будући да за то нема стручна знања, већ то мора учинити вештак машинске струке, из којих разлога је одбрана и тражила да се одреди вештачење вештака машинске струке.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни два, став пет и шест и страна три, став три, у погледу доказа- исказа оштећеног ББ датим пред ОЈТ у Лесковцу дана 20.08.2019. године, као и на страни два, став седам и страни три, став један, у погледу доказа- налаз и мишљење вештака финансијске струке од 08.07.2019. године и допуне од 19.06.2020. године, дао ваљане и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а која повреда закона је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац наводи да у току поступка није законито утврђена вредност одузетих ствари. Наиме, по ставу

одбране, одузети предмети имају ниску – багателну вредност испод 5.000,00 динара и намера окривљеног је била да одузме ствари мале вредности, из који разлога се ради о кривичном делу ситна крађа које се гони по приватној тужби.

Међутим, по ставу Врховног касационог суда, на описани начин, бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући вредност одузетих ствари и намеру окривљеног и на својим чињеничним закључцима другачијим од оних утврђених у побијаним пресудама заснива своју правну квалификацију и на истој свој став да се ради о повреди закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП .

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део, на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драган Аћимовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић